

THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT

VOL. X. NO. 7

50 CENTS A YEAR

MARCH, 1928

WHAT KEEPS US JEWS ALIVE?

The indestructible Jew! Such has the world called our people. Pharaoh tried to drown us, but we still live. Haman tried to hang us, but somehow the noose slipped. Nebuchadnezzar tried to burn us, but it was with open-eyed and awed astonishment that he shrieked out, "Lo, I see four men loose walking in the midst of the fire, and they have no hurt; and the form of the four is like the Son of God!" See Daniel 3:25.

How many eulogies have been written on the Jews! Philosophers have worn their brains out, historians have filled volumes, in their effort to explain the Jew. But all philosophy and all history have been finally driven to that dramatic confession of Hegel "The Jew, he is an enigma—I cannot understand him!"

And sad to say, how conceited have become our Jewish leaders! And how boastful! Only too often do we hear the little, inflated rabbi strut his pulpit and in tones of superiority talk about what a great people "we Jews" are! And thousands of poor Jews, ignorant of the Word of God and of the most elementary facts of Jewish history, swallow that stuff and take their turn in being filled with pride and conceit and boastfulness.

Now if we Jews only knew our Bibles, we would realize that there is nothing inherent in ourselves with regard to racial qualities that will account for the years that we have lived upon the earth in the face of the bitterest persecution that any people has ever known. Nothing is more clearly revealed in the Word of God than the fact that we owe our existence to God! It is God who has kept us thru all of these years of butchery and massacre; it is God who has preserved us in the land of our enemies; it is God that has kept the pillar of cloud by day and the pillar of fire by night over our scattered Jews wherever the sun shines. For we must first of all remember that it was God who scattered us among those nations; and God had a reason for scattering us. Just read the frightful warning that He gave to us way back in the days of Moses:

"I will make your cities waste, and bring your sanctuaries unto desolation, and I will not smell the savour of your sweet odours. And I will bring the land into desolation; and your enemies which dwell therein shall be astonished at it. And I will scatter you among the heathen, and will draw out a sword after you; and your land shall be desolate, and your cities waste. And upon them that are left alive of you I will send a faintness into their hearts in the lands of their enemies; and the sound of a shaken leaf shall chase them; and they shall flee, as fleeing from a sword; and they shall fall when none pursueth." Lev. 26:27, 28, 29, 31, 32, 33, 36.

And the same God who warned us so solemnly that He would thus scatter us among the nations of the world also gave us this wonderful assurance:—

"And yet for all that, when they be in the land of their enemies, I will not cast them away, neither will I abhor them, to destroy them utterly, and to break my covenant with them; for I am the Lord their God. But I will for their sakes remember the covenant of their ancestors, whom I brought forth out of the land of Egypt in the sight of the heathen, that I might be their God; I am the Lord." Lev. 26:44, 45.

"I am the Lord!" This is the reason why we Jews are not destroyed completely; this is why we are not annihilated, this is why we have not become extinct in the earth; this is why the world calls us the miracle nation. For indeed if it were not for the miracle of God preserving us we would have been dead many years ago. For we have in ourselves no staying qualities; we are the weakest among the nations, weak physically, weak nervously, weak nationally. God is showing to the world His strength thru our weakness and He it is that preserves us.

Why does God preserve us? He himself tells us in Hosea 4:6 and Hosea 12:2:—

"My people are destroyed for lack of knowledge; because thou hast rejected knowledge, I will also reject thee; that thou shalt be no priest to me; seeing thou hast forgotten the law of thy God, I will also forget their children. The Lord hath also a controversy with Judah, and will punish Jacob according to his ways; according to his doings will he recompense him."

Now in the scriptures the Lord Jesus Christ is called the wisdom of God, and the power of God, 1st Cor. 1:23, 24:

"But we preach Christ crucified, unto the Jews a stumbling block, and unto the Greeks foolishness; But unto them which are called, both Jews and Greeks Christ the power of God, and the wisdom of God."

In other words true wisdom and true knowledge of God are only to be had thru the Lord Jesus Christ and in Hosea 4:6 God tells us that we have deliberately rejected that true wisdom and that true knowledge which is the Lord Jesus Christ. And because we rejected that, God has a controversy with us, and has not only scattered us over the face of the earth, but he must also preserve us until He shall have settled His controversy with us. When our great grandfathers deliberately repudiated the Lord Jesus Christ yonder in Jerusalem, He told them what would be the consequence of their sin:—

"Behold, your house is left unto you desolate. For I say unto you, Ye shall not see me henceforth, till ye shall say, Blessed is he that cometh in the name of the Lord." Matt. 23:39.

BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

You see therefore, dear reader, that God's controversy with us will only be settled when we confess to Him our sins, and accept His only begotten Son, the Lord Jesus Christ as our Saviour. God is giving us in the present time a chance to do this of our own free will. No one can compel you to believe in the Lord Jesus Christ. You have it in your power to say yes or no. And because God has given you that power He must hold you responsible for your decision. There is coming a day however when your chance will be gone and God will bring the Jews back to Jerusalem and there will take place that most terrible of all times known in the Scriptures as the time of Jacob's trouble. Of that day God says:—

"For, Lo the days come, saith the Lord, that I will bring again the captivity of my people Israel and Judah, saith the Lord; and I will cause them to return to the land that I gave to their fathers, and they shall possess it. Alas! for that day is great, so that none is like it; it is even the time of Jacob's trouble, but he shall be saved out of it." Jere. 30:3, 7.

In that day those Jews who will be in Jerusalem will be compelled to bow the knee to the Lord Jesus Christ and then God will settle for all time His controversy with the Jews, and we shall be truly blessed, and we shall become the servants of God throughout all the world.

But God has a controversy with you, dear reader, who are now reading these lines. You may not live to be in Jerusalem when God will consummate His controversy with us. Will you not rather settle it now while you are alive and while you have your good sense and your free will? If you do, you will find yourself a happy man, a contented man and a man that need not be afraid to meet God at any moment, for all your sins will be covered thru the blood of the Lord Jesus Christ.

בית שר שלום

נאמען וואס נאט אליין ווועט באשטיימען. אבער נישט אוז נאמען ווי דער מענטש אליין ווועט וועלען באקומוונ דורך אַ ריכטער. יונגעם נויעם נאמען קאנען מיר נור באקומוונ דורך „צדקה“, גערעכט טינקייט, איזוי ווי מיר לוייענען דארט איז פרייהער דינגען פסוק „וְרֹאֵנוּ גּוֹיִם צָדְקָה“, און דו גערעכטיניג קיטט קאן קיין שום מענטש עריריבען נור דורך דעם הייליגען משיח, אויף ווועמען נאט זאנט איז ישעה נ"ג: „בְּרוּתָהוּ יְצִדְקָה צָדְקָה לְרַבִּים וְעוֹנְתָמָה הוּא יְסָבָל“. ד"ה, דער גערעכטער משיח קאן אונז אלע גערעכט מאכען מיט דעם וואס ער התאט געליטען פאָר אונגעראָן זונֶב.

דער איד אוֹן דער מישיח

פאעמע פון מאַרְק לָעוּו.

.%

הלוואי וואלסטו שווין לאנג מיין ברודער געווען !
 דר האסט דאך געזונגען פון מיין מוטערס ברוסט.
 הלאיג, וווען איך האב אויף דער נאס דיך דערעהן,
 וואלאט איך דיר אנטקעגען געלאפען מיט לוסט !

הלוואי וואלסט איך דיך געקושט מיט גוריס פריה
 אונז וואלאט דיך גבעבראכט אין מיין מוטערס הויז ;
 איך וואלאט דאך געווויס ניט געוואווסט פון קיין ליעד.
 ואַנְפָּרָעָמָּה צְבָּאָתָּה וְלִבְּנָאָתָּה וְלִבְּנָאָתָּה.

נוור וועה ! צו מיין אונגעליך בין איך געווען בלינער. מיין אויער איזו מיד דאן געוועען פערשטאטפם, — אויך האב ניט פערשטאנגען, או דו בייזט גאטטס קינד,

ב. פרעומדע האבען גע' ריש' ענט מײַן ירושה,
וועאָס האבען מײַן פֿאָטער קיינמאָל נֿעֲקָעַנְתָּ
וועַ אַתְּום פֿערטְרִיבְעַן פֿון בּוֹשָׁה,
בּין אַיךְ פֿון מִינְיָן אַיְינְגָּןָן וּוּנְטָן.

צווישען פעלקער פערשאַלטען און נמאָם,
בלאנדזושע איך שווין צוויי טוויינד יהאָר
אין דער פינסטער, ווען אויף אלע אומות
לייבט זיין שיין צוויי העל, אזווי קלאָהָר.
אלע בענישען זיך נאר. אין זיין נאמען,
און זיך פרעהת די ירושה פון מיר !
נאָר איך נבעכע אברהָם' וואָהדר זאמען,
האָב קיון מינדרעסט חֵלֶק אַין אַיהָר . . .

בית שר שלום

קארנער טרוף עוו. און ואלטאן סטריט, ברוסלאו, נו.

האט פערלאנגט די ערלויבננס זיין נאמען צו ענ' דערען.
עם פרענק זיך, וואס איז טאקע די אווארזך
וואס מאנקע אידען ווילען אומועקסלען זיירע
אידיעיש געמען אויף ניט-אידיעש? איז טאקע אמת
וואס זיך זאנגען או דער אידישער נאמען שטערט
זוי אין זיירע געשפטען און אין זייר געועל-
שעפטליכען פארקעהר מיט זיירע ניט-אידיעש
שכנים? און קאן מען טאקע באמת מעהר צוטרי
האבען בי דער וועלט בלווו מיט דעם ווקסלען?
דען נאמען?

את זההען מיר ווי די נאנצע וועלט גיט אַט זעהען מיר ווי די נאנצע וועלט גיט
כבוד און ליעבט דעם הייליגען מישיח יושע ואָס
שפְּתָאָמֶט דוקא פון אונזער אַידִישַׁס פֿאָלָק אָון טְרָאָגֶט
אַ אַיְרְשָׁעַן נָאָמָעַן אָן עַר ווּעַט קִינְמָאָל ווֵין נָאָמָעַן
נִוְתְּ ווּסְכְּלָעָן, אָזְוֵי ווֵי עַם הַיִּסְטָן אַין תְּחִילָם עֲבָב:
„יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם“, דָּה, זִין נָאָמָעַן ווּעַט אָזְוֵי זִין
פְּאָר אַיְמָד אָן עַבְּגַן. אָן נִישְׁתָּן נָרָאָלִין ווּעַט
מען זִין נָאָמָעַן לְיעַבְּעָן, נִיעַרְתָּן דִּי ווּעַט ווּעַט
זִיךְרָא אַין אִיהָם בענשען, „וַיַּתְּבַרְכוּ בָּו כָּל גּוֹתָם“,
אָן דָּר אַידִישַׁר נָאָמָעַן ווּעַט גָּאָר נִישְׁתָּן
וועַבְּגַיְוָן.

ווארען און ישוע המשיח! ווין עכט אידישער אַד

שאיפט אונז צו 25 סעננט אין סטטעמפעס.
וועעלען מיר איזיך שיפען א ניעים טעסטא-
מענטן אין אידיש, ענגלאיש אדרער העברע-
איש. דאס איז א גרויסער באָרגנין.

ニישת פון מענשען גורוים געמאכט. איהם האט גאט
ב' גורוים געמאכט, איהם געבענדייג דעם כה צו
היילען אונהיילבארע קראאנקע, ליעבעדיג זו מאכען
טוייטע, פשות פון קבר אַרְוִיסָנְגָנוּמָעָן בָּאַנְגָּרְבָּעָן
מהטימ, און צולעצט ווען מענשען האבען איהם מיט
כל הכהות געוואַלט פָּאַרְנִיכְטָעָן און האבען איהם
געטוייטעט און באָנְדָּאָבָּעָן, האט איהם גאט אויפֶ
געוווקט פון קבר אויפֶן דרייטען טאנ און זאנט צו
איהם "שב לִימִינִי" (חללים ק") און ער געהט אַרְזִיף
הויך צו דער העסטעדר שטופע פון וואנען ער אויז
געקמען, נעליך צום היילישען קדר הקדושים. און
אייצט, ווי אין אלע צייטען, אויז ער איזוי הויך און
גורוים, אויז ער האט באיזיעטן אלע מענשליכע בחות.
סוי אידען, סוי גוים ניבען איהם גרויסען יראת
הכבד און אנערקענען איהם אלס זויעד גואָל און
משית.

ישוע המשיח האט קוינטמאָל נישט גערעדט
אַדרער עפֿעס געטהָן געגעַן גאנט ב'ה. נישט נוֹר
האט ער קוינטמאָל נישט געוואָלט אַרוֹיסטְרַויְבּוּן
גאנט פּון מענֶשְׁלִיכּוּן האָרֶץ אַדרער פּון דער מענֶשְׁ
לְיבּער גּוֹזְעַלְשָׁפְּט, נְיוּרֶט אַין גּוֹעֲנֶטְיֵיל, מִיר
הערעָן אִיהָם תְּמִיד דְּרַעְעַן וְגּוֹעַן גָּאנְט זַיְן פְּאַטְעַר
זָאנְגְּנִידְגּ, "אַנְיָ וְאַבְּיָ אַחֲרָ". אַונְן וְוִידְעַר זָאנְט ער
"דְּיוּ וְעַטְעַר וְוָסְט אַיךְ רַעַט דְּרַע אַיךְ נִישְׁט פּוֹן
מִיר זָעַלְבְּסַט נְיוּרֶט דְּרַע פְּאַטְעַר וְוָסְט הָאָט מִיךְ
גּוֹשְׁיקְטּ". אַט אַין דֻּעַם באַשְׁטָעַת טַקְעַ זַיְן
גּוֹזְעַסְקִיּוּט. אַונְן וְוִוְיָלְעַד אַיז אַזְוִי גּוֹיִים, הָאָט ער
אַוְיךְ דֻּעַם כְּחַ אַרוֹיסְצּוֹצְיעָן דְּיַ מְעַנְשְׁהִיְיטּ פּוֹן דִּי
זַיְנָה, פּוֹן דִּי פִּינְסְטָעָרִים אַונְן אַלְעָרְלִי צְרוֹת וְוָסְט
דִּי זַיְנָד בְּרַעַנְטָט אַוְף דְּרַע מְעַנְשְׁהִיְיטּ, צָום הַעֲרְלִיכּעַן
לְיבּומַט, צָום לְכּוּבָּן אַונְן צָום אַיְבְּגִינְעַן גְּלִיק וְוָסְט אַיז
חַפְּאָצָן, אַונְן דְּבָר וְיַיְהִוְרָדוּן

**אידען וויאס ווילען ווועקסלען זייןערע
אידישע געטמען**

ג ס קומען פאר פ עלה פעולע וואם אידען קומען
אוון די געריבטען און פערלאנגגען פון די ריבּ
טער די ערלוֹבִינַס צו ענדערען זוייערעד אידישע
געמען אווֹה גוֹיִשׁ נעמָן בְּדֵי זוייערעד גוֹיִשׁ שְׂכָנִים
און סטם בעקָפֶת עז ואַלעֲן חַלְקָה קַיְן שָׁם חַדֵּשׁ
האַבָּעָן אוֹז זענען עפָּעָם מְחוֹתָנִים מִיט אַדִּישָׁקִיטִים.
וואָא פָּאל האַט צְרוּיךְ מָות אַיִינְגָּעַ זַוְּכָעַ
פאָסְרִיטִים טַקְעַד דָּא אַין נְרוּיָאַרְקָה, וואָא אַוד מִיט
און אַלְטִיחְוֹסְדִּינְגָּן נַאמְעָן אוֹז גַּעֲקוּמוֹן אַין נַעַם
רוּבְּטָם — פָּאר אַ אַדִּישָׁעָן רַיבְּכָעָר דָּאָו — אַנוֹ

מאלכם, ווי קאפאיטאל האט דאס לאנד דענענערויט. ווי די גוים האבען אידען בעהאטס און פארפאלנט. ווי די אונזוייסענהייט און פינסטערנים האט נבער שעוועט אין לאנד . . . און או נור ער, מרד' טראצקי, קאנו דאס פארענדערען און פארבעסערען, איזוי איז ליכט און ליעבען זאל ארייניקומען און עקיסטירען אין פינסטערען רוסלאנד. אי ווי איזוי? גאנצ' פישט, דורך דעם נויום וועג וואס הייסט "באלאשע וויזום". איהדר הערט. דורך באלאשוויז. נישט אויף א געטליכען וועג, וויל דעם נאט וויל ער — הייסט עס — פון רוסלאנד אין גאנצען אroiסט וואראפען . . . ווי איטניינער ואולט איהדר, ווערטהער לעזער, געפיהלט וועג עפערס א צודראעהטר חברה-מן זאל צו איזיך אין הויז אריין קומען און אייך. דעם בעלה-חביבת גופה, וועלען פון אייער איגעגענער היים ארויסווארפערן? ווי געבעטלט איזיך עפערס איז מאין פארשיונדעל? נור גאנדעישט — מלה. טראצקי איז טאקע גורוים געווארען און האט געפארבייט אויפַן באלאשוויסטיישען דורך, מיט צוואגן און געוואלד. מרד' טראצקי האט אבער דעמועלבען טעות גע-כיאכטן ווי אלע אנדראעד ערערען ליבקייטען וואס זע-גען דורך מענישען און פון מענישען גורוים געווארען. אמאט, זיין זענען געשטיגען אויף דער ליויטער פון הצלחה, אבער נור בייז א געוויסער מאם, דאן זאגט אבער נאטס "ארדה נא ואראאה" און ער ניט דעם באטרעפנדערן פארשיין א שילעפַ אָרונטער פון זיין גדרה און ואארפט איהם און דעם שאול תחתית פון וואו ער האט קיינמאָל קיון תוקמה מעלה, ווי למישל איז דער גרויסער נאפאָלעען פאָרפלונגען, העט ביז צום טייפעלם איזונען סאנט העלאע, וואו ער איז איזונזאמ געשטארבען. און דער גרויסער קייזער וויל-העלם האט געמווט פַּלְיָה לִוְפָעָן מִיטֵּן לְעָבָן נאָךְ האלאנד, וואו ער רעכט נאך הײַנט אָפּ נֶלוֹת . . . און ווי אונזער מרד' טראצקי אלין דארט און קאָל' גוּשַׁן בָּרוּבָּי.

דאמ איז אלין, וויל זיער גרויסקיט איז נע
קומען פון מענשעל בע כהות, אהן גאנט און אהן
זונע גאנט.

זהו נושא ס. עהט אבער ווי פארישידען עם איז די גרויס-
קייט וואס קומט פון נאט ב'ה! ווי למשל טאקע
די אין ישוע המשיח, וואס איז נרעסער פון
אלאע נבורים אונן פון אלע הכהנים. זיין גרויס-
קייט קומט נישט פון מענישען, וויל אין געגענטיאיל,
מענישען האבען איהם תheid געוואטל ארכנטעריזהען
אין דער בלאלטען אריין. נאט ב'ה האט אבער אויף
אייהם געואנט דורך ישעה הנב א, קאפ. נ'ב, 13, איז
ישוע המט ח ווועט זיין „ירום ונשא ונבה מאדר“,
אויף וועמען אויך דער מדריש הנחומה ואנט איז
סוכוף פרשת תולדות: „ירום מאברהם ונשא ממשה
ונבה מללאכוי השרת“. דענקט נור, לייעבער לעזער,
ער, ישוע המשיח, וואס איז געועזען אן, עני ורוכב
על חמור“ (ובירה ט' 9). אלוא, נישט רייך. עד
וועואס איז געועזן „גבוז וחבל אשימים“ (ישעה ג' 2, 3).

איהר זענטס דאך איד, טא וואראום זאלט
איהר ניט וויסען ווער דער אידרישען
משיח איז? קומט צו אונזערע פערוואט-
קונגען פריטיאן און זונטאנ 8 אוחר
אנדר גויל, רוחה דראם אונד הילדרלערטן

צוריסענע און שמוציגע קלידער און מיט גרויסען דראנק פאר איהר ערעלען העז החט ערד איהר דאס רעדלאננט אלס א צייכען פון דאנקבראקייט.

נאמט ב"ה זאנט אונז דורך דעם נביא ישעה אז אלע אונזערע גערעטינקייטען זענען איזו ווי אַל שמויציגען קליפור (ישעה ס"ד). איהר הערט, ווערטהער ליעזר, אונזערע איינגענע מעשים טובים וואס קומען נישט פון דעם "שרש יש' אישר עומר לנס עמי" זענען נישט מעהר ווי אַ "בנד ערדים", און מיטויינס געזאגט, ווי איזו קאנען מיר אויה דעם נאָר שטאלציזען? נאמט החט אַבער שענהערע מלכושים פאר אונז דורך דעם הייליגען מישח, דער פאר רופען מיר אייך "קומי לביי בגדי תפארתך עמי על יד בן יש' בית הלחמי . . .".

ט ר א צ ק י

רשות א' פאר יאהר זענען פאראייבער זויט ע' אלע ציוטונגנען אין אלע לענדער האבען גען האט לאנגע קאלאום באשריבען און באוואונדרט יעם איינפאנבען איד לעאון טראצקי, וועלכעד אויז פולוציס אזוי הוויך בעשטייגען צו ווערטן איינגער פון דרי רענירער אין נרויסען רוסלאנד אופֿן פלאז' פון דעם צארה. מיט וויפיעל לאָרבּער-קְראַנְצָען מ'האט איהם באווארפּען, וויפיעל לוֹבוּלִיעַדְרָעַר מ'האט געונגגען, אלֵי צוֹלִיעַב זיין אונגעועה הנלייכער בעהינקייט און דאמינירענדער קראָפּט.

און שוין אויז אלעט פאראייבער . . . טראצקי אויז שוין נישט מעהר דער ואָרטּיפּ הרעד און אויך יישט מעהר דער טאנֶיגָעַבָּעַר. טראצקי אויז היינט געפָּאלְעָנָה, "מִבְּרִיאָרְדָּמָא לְעִימָּקָא עַמִּיקָא", ער איז פון זיין איינגענער פָּאָרְטִּי פָּאָרְשִׁיקָט געאוֹרָעַן אָךְ טוּקָעַסְטָאן, וויט, וויט אָוּעַקְ פון זיין היים.

פון זיין חברים און פון זייןע בעסטע פרידינָה. מיר זענען: א' נִשְׁתַּת אֲוִיסָעָן אָנוֹזָעָר מִיְוָונָג זוֹ געבען פָּאָר אַיִּחָם אָדָעָר גענען אַיִּחָם. דָּאס אָזָעָן מיר אַיבָּעָר פָּאָר אָנְדָעָר צוֹ טָהָן. ווֹאָס מיר טיינָען יא' מיט דְּיעָעָן אַרטִּיסְטָעָל צוֹ אַקְּאָמְפּּלִיצְּרָעָן, אַיִּז: ווֹדָעָר אַמְּקָאָל צוֹ צִיְּנָעָן דֻּעָם אַמְּתָא אַיִּשְׁוָעָמָדָה. אַנוֹ השָׁרָט ווֹ אַנוֹ:

mir ha'abun shivon mu'harerut mal' nu'hatut an
ul'ozun pon' geroush pe'eruzon l'ikvotun w'osam hoinot
anun zoi' neishet m'ahar nu'owarun, w'oi l'mashl tzuzer
zoi' ni'shet nu'owarun pon' fragnkiry. w'oylchulim pon'
zon ro'im, na'afel'au' pon' fragnkiry. w'oylchulim pon'
yomishl'an'd anon pi'ul' andurut w'osam k'aganu' anon
pi'ul' druzchuleun pon' zi'ud dr'atnugr urpachah-
woneg. abur w'ou' zoi' w'ol'eu' um anon druzchuleun
ain zoi' u'ir shfaratz w'ol'eu' mir zoi' ap'sher ni'shet g'ot
uneg f'arshutah, w'oyl zoi' ha'abun ni'shet aidish
udrenekem, ni'shet aidish gedrudt anon ni'shet aidish
upfihlat. anozud mor' tratzki abur, a' kind pon'
azonzud falak, ap'ilo' ur ha'at zik' nu'owal'm mit
shleu' chot' abri'yut pon' dur aidishur torah an
zon aidishun n'at, da'ak all'm nu'owir uner aid w'ot
dr' anon k'aganu' zion tru'orignu' ib'ur le'ul'ubon'g b'usser
shabash'koy. an' mor' yishlo' ai'ay'ib' u'v'ot' shabash'

ען צמיהען אונטן בון זונען אונטן עפנט אונטן
ערנגן.
און אט דערצעעהלט ער אונז אלע איינצעעל-
ויבטען וו ער האט גנעעהן דאס צופוילקיט און
אלרבונגעניט פון בער פראיגניש בענירנברגש

און אַנְשֵׁלִיסָעַן צו גוֹיִשׁ קָלוּבָם, ווֹאוּ מָעַן ווֹילְזַן
כִּימַת הַאֲבָעָן. יַעֲנַע אַירְדָּעַן טַהוֹן דּוֹקָא נוּטָעַס אַין
זַיְעַר לְעַבְעָן, זַיְיַגְבָּעַן גַּלְדָּר מִיט אַפְּרִיעַר הַאנְדָּר
פָּאַר פֻּרְשִׁידְרֶעַן אַירְדִּישָׁן אַונְ אַנְטַאְדִּישָׁן אַינְסְטִיר
טוֹצִיעַס, אַונְ לְוִיט זַיְעַרְעַט מַעֲשִׂים צַיְעַנְעַן זַיְיַ צַוְּזַי
גַּנְאַבְעָלָעַ אַונְ פְּרוֹמָע אַירְדָּעַן, אַבְעָר ווֹאמָס קָומָט דְּרָעַרְ
פָּוֹן אַרְוָס, ווֹעַן דָּאַס אַיְזָנוֹר אַוְבְּרֶפְּלָעְכְּלִיהְ, אַונְ
וֹוֹעַן עַס קָומָט צָוְמָן אַינְגְּרָלִיבָעַן גַּיְסְטִינְגָּעַן ווֹעֲזָעַן,
צַוְּהָר אַמְּתָ'עָר אַמְּנוֹהָא אַונְ נָאַט אַונְ צַוְּ דָעַם דְּבָרְ
דָּר, זַעֲנַעַן זַיְיַחְלָוְתַּיְן פְּרָעָמָה, קָאַלְטָא אַונְ טָוִיטָ...
יַא, דּוּרְפָּאַר זַעֲנַעַן זַיְעַרְעַט אַוְבְּרֶפְּלָעְכְּלִיהְ מַעֲשִׂים
אַונְ מַעֲנָרִיּוֹם אַבְשְׁטוּוֹסָעַנְד אַונְ אַוְגְּרָעְטָרָעְגְּלִיהְ.
וּוֹילְסָאַיְזָן קִיְּן גַּטְלִיקְיּוֹט דָּרִין פָּאַרְאָן.

ער אוין נישט דער אינציגינער אויף וועמען מיר
קעננען אחזון וויזען שטעהנדיג אויה אוז הוייכען
פעדרעסטען, עס זענען געווען גלייבען איז טווענטער אידען
וואוועלכע האבען דורך דעם גלייבען איז יושע המשיח
בעיליביטעט די ווולט איזו ווי די שטערען בע-
ליביטען די פינסטערע נאכט. מיר האבען אין
ערדרען גומער פון אונזער בלקטס "רעה ירושאל" זיט
די לעצעט 10 יאהה, געשטעט בילדער און ביידער
גראפען פון אזאלכע גרויסע אידען וועלכע דער-
עהלהען אונז פון זיער אויפריכטינער איבערציינונג
אין יושע המשיח. זוי האבען זיך נישט פארלאזט
אויף פומטע מעשיות אליאן, וועלכען העלפט קיין-
טאל נישט דעם מענטש גושאן חן זיין בי מענשען
און בי נאט ב"ה, ניערט דורך דעם ווארט גאנטען
לויבענדיג אין יושע המשיח.

א מעשה — עס איז אטמאָל געקסמען אין אַרְעָה
טאן צו אַרְיוֹכֶר פֿרְיוּ אַזְנְבָּעָטָן אַנְדָּרָה. די
פֿרְדוֹי אַזְנְבָּן זִינְגָּעָן וּעְרְטָעָר אַזְוִי גַּעֲרִיהָט גַּעֲוָאָרָעָן,
או זֵי האַט בְּאַלְדָּר גַּעֲהִיסְעָן אַזְוִי מִשְׁתְּרָתִים זַעֲלָעָן
אייהם בעקלִידָעָן אַזְנְבָּעָן צַוְעָדָן. בעפָאָר ער
און אַזְוֹעָק האַט ער צַוְאָמָעָן גַּעֲמָבָאָן זַוְעָגָאָלָמָעָן

"ירושלים ירושלים החרמת את הנכאים והסקלת את הנשלחים אליך כמה עמים רציתי לבקש את בנייך כאשר תקבי תרגנلت את אפרוחיה תחת כנפיה ולא אכיתם. הנה ביתכם ישאר לכם חרבча ולא תראוני עוד עד כי תאמרו ברוך הבא בשם ר'". (יחתיו כ"ג)

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD. THE MESSIAH

A black and white illustration of a large loaf of bread. The bread has Hebrew text printed on its side, which reads from top to bottom: 'הטבוג', 'הרעם', 'בזוא', and 'המי'. Below this, there is a larger line of text that appears to be 'יומן 10-11'.

וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כַּאֲשֶׁר
יֹאמֵר לְךָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כַּאֲשֶׁר
יֹאמֵר לְךָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל

א. פָּלָאַט צֹעֲרְקְלָעְהֶרְעָן צֹו יִשְׂרָאֵל רֻעָם אַמְתָּדִינְגָּעַ טַשִּׁיחַ

VOL. X. NO. 7

56 CENTS A YEAR

MARCH 1928

שענגן פרוכטן, זענען זייז אבער נישט צמץ עפַּל
וויל זייז זענען זויער און בייטער.
וואס פאר א גוטען האבען די מעשים פון
אהרן קדרן אויפגעטהו, ווען צום סוף החט מען
אוינגעונגן או ער איז נאדר געווען און אטפאיסט,
ニישט האבענרגין קיין אומונה אין נאמט און זיין
ווארט.

ווען די אמונה אין גאנט ב"ה אוין אינגענעלאנצעט
אין מענשענס הערי, דאן גיסט זיך אוים יענער
גיטסט פון אמונה איבער אלע גלייעדרער פון דעם
נוות, אפילו אויף זיין פנים. יענער ניז'וין פון אמונה
איין הערי דיריגירט אלע גלייעדרער פון גוף מיט
וואוּס פאָר אָן אַקְטְּיוֹוּטָם זֶה זָלְעָן זֶה באַשְׁעָפָט-גען.
אָזֶה גִּיסְט וּוּט זֶה אָודָאַי גִּיסְט פִּיהְרָעָן
צָו שְׁלַבְתָּעָן מְשֻׁשִׁים. נִישְׁתָּאָזְוִי אָיז אַבְּעָר וּוּעָן
דְּרָעָר מְעַנֵּשׂ טָהָוָת נָאָר מְעַשִׂים נָוָר צְוָלְעָבָט מְעַנְשָׁעָן
אוֹן נִישְׁתָּפָּאָר גָּאנָט, אָזֶוּ וּוּ לְמִשְׁלַּחַ קָדְרָין
הָאָטָם גַּעֲמָהָן. אָזָּלְכָעַ מְעַשִׂים וּזְעָנָן טְוִיטָם, וּזֶה
טְלָע טְוִיטָע זָאָכָעָן, דָּאָגָעָנָעָן אַבְּעָר דִּי גְּטוּטָמְעַשִׂים
וּוּאָסָקָמָעָן פָּוָן אָונְעַרְשָׁעַלְכָעָן קוֹזָלָוָט הַוִּיסְטָט
אַמְּנוֹתָה, דִּי האָבעָן גַּעֲבָעָן אוֹן גַּעֲבָעָן אַירְקָעָן צִיְּאָנְדָרָעָן. אָט דָּאָסָהָט אָזֶיך יְשֻׁוָּה הַמְּשִׁיחָה נָעָר
אַגָּאנְט אַין יְרוּשָׁלָם: "דָּעַר-זָוָס טְרִינְקָטָס פָּוָן דָּעָם
וּוּסָעָר וּוּאָס אַיך זָוָב . . . וּוּט זֶין & קוֹזָלָפָן

לעבענדיינעם ווּאֲסִיר אֵין אַיִּם" (יוֹחָנָן ד').
 אִידְעָן ווּאוֹנְדָרְעָן זֶיךְ פָּאָרְוָאָס קְרִיסְטָלִיכְעַד
 שְׁכְּנִים פָּאָרְפָּאָלְגָעָן אַפְּיָלוּ אַזְּוֹלְכָעַ אִידְעָן ווּאַם
 הַאָבָעָן לְנָמְרִי קִין שִׁיחָות מִתְּ רֻלְּגַיָּן, וּוּ לְמַשְׁלִיכְעַד
 דַּי "עוֹסְקָעָן" אֵין רַוְּסָאָנָה, ווּאַם זַעַכְעַן אַזְׂוִי
 ווּוִיְיט פָּוּן אִידְישָׁעָן פָּאָלָק אָנוּ פָּוּן דָּרָר אִידְישָׁעָר
 רֻלְּגַיָּן בְּרַחְיוֹן מַוְרָח לְמַעֲרָבִי, אָנוּ דָּאָךְ ווּעְדָעַן זַיִּי
 בְּעַטְּוֹאָבָט אַלְס פְּרַעְמָדָע בַּי זַיְעָרָע נַיְשָׁע קָאָמָר
 נִיעָסְטִיעָשׁ חֶבְרִים. נָאָטְרִילְקָעָנָרְדָט, ווּאַלְטָעַן זַיִּי
 דָּאָךְ בְּאָדָרְפָּט נַושָּׁא חָן זַיִּין בַּי דִּי נּוּיִם, ווּיְלִיל
 יַעֲנַעַן פָּאָרְפָּאָלְגָעָן דָּאָךְ נָוָר דִּי רֻלְּגַיָּע אָנוּ נָאָךְ
 צִיְּנָאָלָע אִידְעָן, טָא פָּאָרְוָאָס פָּאָרְפָּאָלְגָעָן דִּי נּוּיִם
 אָנוּדְעַן דַּוְּגָוְוָהָבָ�?

דאסוכעלכע געפינען מיר אויך צוועשען די אסמע
הרבנאה ארכאַנְדָּה אַבְּרָהָם וְיַעֲקֹב אֶת חֶבֶר אֶת שְׁמַנְיָה
עמ איז דערפֿאָר, וויל וווען דער איז האט
ニישט דעם רוח הקדרש פון אמונה אין זיין העז
ועגענו זוניע מעשין, אקטען און מענערזום אווי
שלאלכט, או די וועלט קאן זיי נישט דולדען און
פארטראָגנען.

רעווען אכבי זיך אײַנְצָוֹלָאָסְקָעָן צו גאנט ! וואָס
קומט אַבעָר אָרוּום, וווען אַין דֵי אַלְעָ אִידְישֶׁע
מעשיות אַין נִישְׁתָּאָקִין נִשְׁמָה, ד''ה, קיין אָמְנוֹה
אַן גאנט אָון אַין זַיִן ווֹאָרט.

דערפֿאָר איז קיון וואונְדר וואס דער פֿאָר
שטַּאָרְבִּינְעֵר אַהֲרֹן קָאָדִין מִיט זַיִן נַאֲנְצֵעַר פֿוּרְמִיַּה
קִיִּים, אֶבעָר אַהֲן גְּלוּבָעָן אַיְן גַּאט אָוֹן אַיְן זַיִן
תּוֹרָה, אַיְן גַּעֲוָאָרָעָן אַזְּכַעַסְט טְרָאַז זַיִן אַלְעַ
גּוֹטַע מְעֻשִׁים וּוָאָס עַר הַאט גַּעַתְּחָוָן אַזְּוִי וּוּ אַלְעַ
אַנְדְּרָעַר פֿוּרְמִיַּה אַידְעָן טַהָּוָן.
אַזְּוִי הַאט מַעַן אַוְיךְ דָּא אַיְן אַכְּמַעְרִיקָא צְוּוּשָׁן
אַידְעָן אַוְיפֿעְנְּלָעַבְט אַ נִּיעַ בְּאוּנְגָּוָן, "זוּ טַהָּוָן"
וְאַכְּבָעַן נַאֲךְ מַעְהָר וּוּ בְּעַפְּאָר. מְהַאט אַגְּנָעָהוּבָעַן
צַו פֿוּירְעָדָן חֲנוֹכָה, "בְּתוֹפִים וּבְמַחְלוֹת", מִיט פֿאָרָדִי
שִׁיעַדְעָנָעַ פֿיְיעַרְנוּגָּעַן אָוֹן פֿעַרְזָמְלָנוּגָּעַן. בְּעַזְּאָנִי
דָּרָם דָּא אַיְן נַיְוִירָאָרָק — פֿרְעָמָט שַׁוְּיָן גַּאֲרָ נִישְׁטָ
... אַפְּלַיְוּ פֿעַסְמִיטָעָן, מַאֲדָעָרָנְסְטָעָן אָוֹן פֿשְׁטוּטָעָ
אַפְּיוֹקוֹרְסִים הַאֲבָעָן אַוְיךְ אַנְטִילְ גַּעַנְמוּעָן אָן דָעַם
יְסִידְבוֹגְנִיבְט וּוָאָס עַס הַאט דָא נַעֲהָרְשָׁט. דָעַר
שְׁטוֹרָס פּוֹן פֿיְיעַרְנוּגָּהָט זַיךְ אַזְּוִי שְׁטָמָרָק אַרְיוֹנִי-
גַּעֲרָסְעָן, אָזְּוִי עַס הַאט מִיטְנָעַשְׁלָעַבְט אָפְּלַיְוּ דָי וּוָאָס
הַאֲבָעָן לְחַלְוָתִין קִיּוֹן גַּעֲפִילְ פָּאָר דָעַר אִידְיּוּשָׁר
דָעַלְגָּן אָזְּוִי.

או פ' אוזאָלכען זאָכען פֿאָרְלָאוּזָן זַיְךְ נְעָבֵיךְ אִידָּעָן
אין אַםְעָרִיקָא. אוֹפְּרָאָפְּסָטָעָן נְאַצְּיָאָנְטָלָעָן שְׁטָאָלָעָן
מִיטְּ דֻּעָם וּאָם זַיְיךְ פֿאָרְהָעָרְלִיבָעָן דַּי אִידְוֶישָׁן גְּבוּרִים
פָּנוּ דָּעָרָ פֿעָנְגָּנְגָּנְהָיִיטָן, אָנוּ מִיטְּ דֻּעָם מִינְעָן זַיְיכְּ
צַוְּ שָׁאָפְּעָן אָפְּרָעְשָׂטָאָרְקָוָגָן פָּנוּ דָּעָרָ אִידְוֶישָׁרָ רָעָ
לָגָן. הָן פָּאָרָ דָּעָרָ יְוָנְגָּנְדָּרָ וְהָן פָּאָרָ דָּי עַלְתָּעָרָעָ
אִידָּעָן. דָּאָם אִיזְּ אֲבָעָרָ נִישְׁתָּמְעָהָרָ וְיָיָ אַחֲלוֹם!
אַזְּאָלְכָעָן זָאָכָעָן הָאָבָעָן קִיְּוָנְמָאָלָן מִשְׁשָׁוֹת נִישְׁתָּ
גָּהָאָטָן, וְיְוָילָעָם פֿעָהָלָטָן דָּעָרָ גְּלוּבָעָן. אִיחָרָ הָעָרָטָן,
מִינְיָן לְיַעֲבָרָ רָאָה, עָם פֿעָהָלָטָן דָּעָרָ אַצְּתָּעָרָ
גְּלוּבָעָן אַיְןָ נָּאָטָן אַיְןָ זַיְיכְּ וְאַרְטָן. אָטָדָם
אָזְּ דָּעָרָ עַיְקָרָ! „וְצָדִיקָן בָּאָמָנוֹתָיו יְחִיָּה“ (חַכּוֹם 2).
אוֹפְּרָאָפְּסָטָעָן זַיְיכְּ אָנוּ דָּעָרָ גְּרוּזָעָרָ תְּלָמִידָן פָּנוּ
יְשֻׁעָהָהָמִשְׁתָּה, שָׁאָלָוּ פָּוּן תְּרָשָׁוָהָ, אָזְּ מַעְשִׂים אַלְיָ�
אַדְּן אַמְנוֹנָה טְוִינְגָּעָן אוֹפְּרָ נְוָטָעָ כְּפָרוֹתָן (רוּמִים 1,
לְנָטִים 8, הָעָבָרִים 10). אָזְּ יְשֻׁעָהָהָמִשְׁתָּהָאָט
אָנוּן אַנְגְּעָזָאנְטָן אָזְּ דַי הַוִּיפְטָאָרָ אִיזְּ דָעָרָ דָּרָ/
וּוְיָן טְהָרָטָן דָּאָם אַיְןָ הָאָרֶץ בְּרָעָנְגָּטָן דָּאָם בְּמִילָאָ
אָקוֹרָטָן נְוָטָעָ מַעְשִׁיםָן, וְיְוָילָעָן אָגְּנוּטָרָ בּוּסָם פְּרָאָדוֹרָ
צִוְּרָתָן נְוָטָעָ פְּרוֹכָטָן, אֲבָעָרָ אָשְׁלָעְכָּטָרָ בּוּסָם, כָּאָטָשָׁ
אַנְוָתָן וְהָמָרָן אַנְבָּחָןָן, אַנְוָהָרָהָרָהָן, אַנְוָהָרָהָרָהָן.

א פרומער איד — אָן אַטְעָאיַסְט נַאֲדִין טוֹיֵת

ע ס האט נעלעבט אין קעמעדען, נ. דוש, א' פרו
מער איד מיטין נאמען אהון קאדין. אט
דער איד אויז געווען איינגערד פון דרי רעליגיינזומטע
איידען אין דער שטאדרט און האט געפיהרט א' גרווי
סע דראָלע אין זיין שוהל, וואו ער אויז געווען ועהר
אקטיוו. ער האט נעלעבט ועהר פרום איז זיין הויז
און אויז אויך אין דראָיסען . . . מ'האָט איהם
זהער געאכטעם, געהרט און געשעצעט פאָר זיין ע
גוטע מעשימים. און צום סוף — וווען ער אויז פאָר
איינינגען וואָכען צוּרִיק געשטארבען. האט מען געד
עפענט זיין צוואָה און מהאָט געפונען איז ער האט
פארזוארנט א' סומא פון 50,000 דאלאר אום צו
ענטוֹוַיְקָלָעַן דעם. אטמאיזום צוּוַעַן דער באָפָּלָעַ
קערונגנ. ער הייסט. דאס געלד אָוועְקָגְּבָּעַן פאָר
א געוּלְשָׁאָפָּט וואָס טראָאנְט דעם נאמען "די אַטְעַ
אַיסְטְּיַעַן גַּעֲוָלְשָׁאָפָּט".

יא, ער האט אויך א' בערגעלאָזֶט א' סומא פון
25,000 דאלאר פאָר אָוְלְכָעַ ערצע הונטס-אַינְסְטַּטְּ
טוֹצִיעַם ווּולְכָעַ לְעָרְגָּעַן לְגָמְרִי נִישְׁתְּ קִין רַעַלְגִּינְיָן.
וואָס אויז איינְגָּעֵנְטָלְדַּ אָנוּזְעַר צְוּוֹעַק אַין דעם
בָּאַרְיכַּת פָּוֹן דָּעַר טִיכְּקָאָוּז אָסְמִירָוּנָג? מִיר ווּלְעַן
דָּאָס בָּאָנוּצָעַן אַלְס אָן אַילְוְסְטְּרָאַצְּיָע אָבעָר דָּעַר
פּוֹסְטְּקִיּוֹטָן אָרְעַלְגִּינְיָן וואָס אויז אַוְיסְגַּעְטְּרָאַכְּט
גַּעַוְוָאָרָעָן פָּוֹן מְעַנְשָׁעָן. אָ זָּאָךְ וואָס גַּאֲטָה
שׂוֹן לְאָגָּג, לְאָגָּג צוּרִיק גַּעַזְגָּט דָּוְרָךְ יְשֻׁעָה הַנְּבָא
אוֹזְקָאָפָּט. כ"ט, אָז ער ווועט שְׁטָרָאָפָּעָן דָּאָס פָּאָלָק
פאָר "מְאוֹתָן אֲנָשִׁים בְּלִמְרוֹתָן".

כדי אוננו אידען איזו עפטע איזו שטארק איין
געבעאכען די מעשיות, "דאס טהון", איז פון אייך
דרערפריה בייז שפטע אין דער נאכט, יא, דעם
איידס נאנצער ליעבען באשטעחט נור פון טהון,
טהון איזו ווועדר אמאל טהון. עם באשטעחט פון
תפלין ליענען, ציזית קושען, זיך טובל זיין, אַ
טלייט אנטהון, מהריש זיין די לבנה, בלאמעו שופר,
שאקלען לאלב, עסען מצוות, פאסטען, שלאנען כפרות,
עסען לכבוד שבת ווועט, יא, אַפְּלוּ זיך אנטהון
מלובושים לכבוד שבת איזו ויך דערמייט באירחמען
אין זיינע זמירויות ווחהפלטי. שטלאוטי לברוד זום
השבת". וויפעל הונדרערטן זאכען האכען מיר
הוואזן זיך אונדערטן זיך אונדער זיין זיך האזן